

Vårens første gæstebud

Sidste dag i marts, og den grønne dug er pyntet
med guldstjerne, martsviol og tusindfryd i flor.
Luften er ladet med en sitrende forventning,
og oppe under himlen synger lærkerne i kor.

Den gamle eg har bragt – for hvilken gang, den ved det næppe –
et tæppe, tykt og tørt, af tømte agerskåle med.
Det knaser under fode og forlener selv en vrissen
og vintermødig vandrer med et optimistisk fjed.

I brændestablen pusler det imellem visne blade –
en skovmus klædt i brun habit gør stuen forårsklar.
Den piler ind og ud og tænker: “Mon jeg nu kan nå det? –
jeg skal jo være færdig, før april har os for nar.”

Fra nær og fjern de flokkes, som i dag er budt til gilde –
der hilses, og med stolthed vises frem det fine skrud.
Sommerpels og svingfjer står med pudset glans og stråler
i solen, som er vært ved vårens første gæstebud.

Poul Michael von Bülow 2007